

18 Послѣ по три години ѿидоухъ во Иерусалимъ да се видимъ съ Петра, и преседехъ оу негѡ петнаесе дни.

19 И (никого) другигѡ ѿ апостолѡ те не видехъ ѡсвѣнь Іаковѡ кратѡ Господна.

20 И тово цюто ви писувамъ, ето (исповѣдвамъ) предъ Бга зашо не лжемъ.

21 Я послѣ доидоухъ въ Оурски те и Вилікіеки те предѣли.

22 И не познавахѡ ме на лице цѣрквы те Іудейски, който (вѣрдовахѡ) во Хртѡ:

23 Но токму сдѡшахѡ, зашо онѡи който бѣше гонитель нашъ нѣкога, сегѡ проповѣдва вѣра та, колѡто пѣрво развѣлаше:

24 И прославлявахѡ Бга заради мене.

ГЛАВА В.

Послѣ по четыринадесать години, пакѡ ѿидоухъ во Иерусалимъ съ Варнава, като зехъ съ себе и Тита.

2 И ѿидоухъ спорегъ едно ѡкровеніе (което ми вѣде ѡ Бга), и предложихъ имъ благовѣствованіе то, което проповѣдвамъ въ пѣзвичици те: а на единѣ на по знаменїти те (апостоли), зашо се коухъ да се не трѣдимъ, или да не самъ се трѣдимъ на празно.

3 Но ни Тита, който кеше съ мене, ако и да кеше Вланинъ, не принѣдихѡ да се ѡкрѣже:

4 Яко и да са се вѡвлекли были по междѡ насъ лжливѡи кратѡи, които са влазили скрѡшнѡ да ѡзгледатъ наша та свокода, колѡто ние имаме во вѣра та Исусъ Хртѡва, за да ны хвжратъ (пѡки) подѡ порѡщение то:

5 Но ние ни на единъ часъ имъ дадохме мѣсто да ны покоратъ (на вѡла та си), за да ѡстане въ насъ постоѡнна евангелска та истина.

6 Я колѡто за знаменїти те (Апостоли), какви са были онѡи нѣкога, дзъ за това не мѡримъ: зашо то Бгъ не глѣда на лице то на человека: и тѡа знаменїти те не ми прѡдрихѡ нищо по многѡ,

7 Но на прѡтивъ, като раздѡмѣхѡ, че е вѡвѣрено мене да проповѣдамъ евангелие то междѡ неѡкрѣзани те, каквѡто на Петра, междѡ ѡкрѣзани те.

8 (Зашо то онѡи истѡи, който е спомоществовалъ на Петра въ Апостолиство то на ѡкрѣзани те, тѡи спомоществова и мене въ (Апостолиство то на) пѣзвичици те):